

[Petra Petersen.]

stemt for tilslutningen til frihandelsområdet, at de vel håber det bedste og frygter det værste. Netop fordi det hele er så uoverskueligt, har jeg mine tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at forlænge dispensationen i loven for yderligere 10 år, hvor man hidtil har kunnet nøjes med 5 år.

Hvad angår bestemmelserne i § 3, altså ændringen til § 78, kan vi selvfølgelig være tilfredse med, at der bliver mere præcise bestemmelser med hensyn til fastsættelsen af priser på fabriksfremstillede præparater. Det er selvfølgelig en skærpelse, men jeg forstår ikke rigtig nødvendigheden af, at man stadig skal beskytte medicinalfabrikkerne, at de skal være uden priskontrol. Der kan efter min mening ikke være nogen grund til, at de skal have 8 år til at indarbejde deres præparater.

Vi skal altså ikke gøre nogen særlig opmærksomhed med hensyn til lovforslagets gennemførelse.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg takker for modtagelsen af lovforslaget. De enkelte indvendinger, der er kommet, har jo ikke været store og giver ikke anledning til megen diskussion. Jeg vil dog også sige, at vi under udarbejdelsen af lovforslaget har prøvet på at tage skyldige hensyn til alle sider og til de henvendelser, vi har modtaget. Heri ligger måske en del af forklaringen på, at det har taget nogen tid, inden vi fik lovforslaget fremsat.

Det ærede medlem hr. Marius Buhl talte jo særlig om de lister, man nu vil udarbejde over de ting, som detailhandlere og materialister må sælge, og det gjorde det ærede medlem på en meget gemytlig måde. Jeg håber, jeg må tage på spørgsmålet på samme måde. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det ærede medlem tager helt fejl, for denne bestemmelse svarer jo til den almindelige regel inden for alle handelsforhold. En slagter har altid nøjagtig kunnet få at vide, hvad han må sælge; alt andet må han ikke sælge. Han kan ikke give sig til at sælge tøj og forskellige andre ting; hvad andre slags forretninger sælger, må han ikke sælge. Han er bundet nøjagtig til bestemte varer. Der skelnes mellem to slags forretninger inden for denne branche — ja, jeg er ikke sagkyndig, men der skelnes

mellem egentlige slagterforretninger og fedevareforretninger, der ikke må sælge al slags kød. Det er nøjagtig afgrænset, hvad hver især må handle med, og det samme gælder for alle andre forretninger. En manufakturhandler ved, hvad han må handle med, han kan ikke give sig til at sælge fødevarer og smør og alt, hvad der hører til. Når vi så går til apotekerne, er det også nøjagtigt bestemt, hvad de må handle med: medicinalvarer og hygiejneartikler. De kan ikke give sig til at sælge trævarer og en hel mængde andre ting. Der er altså netop tale om det princip, man bruger alle andre steder i forretningslivet. Jeg vil sige det sådan, at man faktisk fra først af er kommet ind på en skæv linje her, som også har vist sig at være umulig, fordi man ikke kunne remse alle de medicinalvarer op, som er forbeholdt apotekerne. Jeg vil hævde, at får detailhandelen den fri liste, bliver det betydelig lettere. Detailhandlerne får listerne, det og det må de handle med, og det er klart afgrænset. Deres indvending skyldes kun, at man mistænker administrationen for i forbindelse med apotekerne at ville foretage begrænsninger på dette område. Men det er der slet ikke tale om i loven, og det nævn, der nu skal nedsættes ifølge § 2 i lovforslaget, har jo netop til opgave at holde listerne à jour. Da detailhandelen bliver repræsenteret i dette nævn, har man lejlighed til, hver gang der kommer noget frem, man mener bør være i den fri handel, at foreslå det optaget på listen. Derfor mener jeg, at når man først er blevet kendt med ordningen og den kommer til at virke, bør det kunne blive meget mere overskueligt.

Jeg må i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Poul Claussen, at det er en selvfølge, at indstillingerne til nævnet går gennem de forskellige organisationer og for apotekernes vedkommende altså gennem Apotekerforeningen. Som regel følger ministeriet disse indstillinger, det gør man alle andre steder, og det vil man antagelig også gøre her.

Hermed mener jeg at jeg har omtalt det punkt, som gav anledning til den største diskussion.

De øvrige ting har man også sagt lidt om. Med hensyn til ændringen til § 84 nævnedes det ærede medlem hr. Poul Claussen, at